

[A. M. Hansen.]

Gader og Stræder, er der nu, da de ikke mere er uniformerede, blevet Ro. Det er rimeligt, at man tager Hensyn til de Erfaringer, der er gjort, og fremdeles fortsætter med den Lovgivning, som har vist sig at have saa heldig en Indflydelse. Derfor kan jeg anbefale Forlængelsen af Loven.

Gregersen: Ogsaa vi mener, at de Forhold, som har motiveret Loven, fremdeles er til Stede. Vi kan kun glæde os over de Virkninger, som Loven om Forbud mod at bære Uniform har haft. De politiske Slagsmaal, der jo, inden Loven blev vedtaget, hørte til Dagens Orden eller Uorden, er ophørt. Vi ønsker ikke de Tilstande tilbage, som vi havde før 1933, og jeg tror ikke, at den Afspænding, som der blev talt om af den socialdemokratiske Ordfører, er saa stor, at det kan gaa an at ophæve Loven nu.

Det er naturligvis uheldigt, hvis det kan ske, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om, at naar 10 unge Konservative tilfældigvis alle sammen har sorte Bukser og sorte Støvler paa — for selvfølgelig er det tilfældigt, det er jo ikke fordi det skal være noget i Retning af en Uniform —, bliver de straffet, naar de nu tilfældigvis er lokket ind i en saadan Historie, men jeg kunde jo tænke mig, at hvis det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fik slaaet fast, at det netop var de sorte Bukser og sorte Støvler, der var Uniform, saa vilde man optræde i hvide Bukser og hvide Støvler. Jeg tror nu, det er klogest, at der ikke staar, hvilke Klædningsstykker der udgør en Uniform, for det er vist umuligt at opregne i en Lov alle de Klædningsstykker, der findes, og hvis de politiske Ungdomsorganisationer ser det som et Ideal at være uniformerede, skal de nok finde en eller anden Façon at gøre det paa; det har vi haft nok af tidligere, og det er det, denne Lov har forhindret. Derfor anbefaler jeg, at den ogsaa fremdeles kommer til at gælde.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de fire Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget, og skal over for den ærede konservative Ordfører sige, at det jo baade af den sidste ærede Taler og i hvert Fald ogsaa af den ærede radikale Ordfører er angivet, at der i og for sig er noget, der taler for, at man ikke i Loven alt for præcist, nøjagtigt, i Detailler meddeler, hvad der skal forstaas ved en Uniform, thi i samme Øjeblik, man gør det, kan man foretage en lille Afvigelse, og saa vil alle og enhver være klar over, at det er en politisk Uniform,

vedkommende er iført, men den rammes ikke af Loven. Se derfor har jeg ikke set nogen anden Udvej end at bevare den Tekst, som nu har holdt sig igennem Aarene, men det er naturligvis ikke min Mening at forsvare, at der skulde være vidt forskellige Opfattelser hos Domstolene af, hvad der forstaas ved Uniform, og hvad der ikke forstaas derved; i de Tilfælde, hvor man kan paavise over for mig, at der foreligger Domme, som absolut strider imod hinanden, vil jeg være villig til at lade saadanne Domme appellere til overordnet Instans, for at man kan faa en saa vidt muligt ensartet Afgørelse af, hvad der forstaas ved Uniform, eller hvad der i øvrigt sigtes til i Loven, thi det er indlysende, det gælder det ene Parti saavel som det andet, at de forskellige Ungdomsorganisationer har Krav paa at faa en ensartet Behandling ved de Domstole, som i øvrigt skal fortolke Loven. Hvis man derfor paaviser over for mig, det være sig fra det ene eller det andet Partis Side, at her foreligger Domme, som er uforstaaelige og uanvendelige for Praksis, skal jeg naturligvis gøre i dette Tilfælde som over for enhver Lov, hvad jeg formaar, for at Indholdet bliver saa klart forstaaeligt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg erkender, at det er meget svært at definere Begrebet Uniform. Det vilde være meget ønskeligt, om man kunde gøre det her i Loven. Jeg har i sin Tid forsøgt at stille en saadan Definition op, og jeg tror, at man ikke kan komme det nærmere end at sige, at en Afdeling eller en Trop er uniformeret, naar den er særpræget, men ensartet paaklædt. Det er det, der skaber Indtrykket af Uniform, men det, der er Svagheden ved Loven, er, at den taler om Uniformsdel. Dette er der Mening i, naar man f. Eks. taler om en Husarkepi, en Husars Hovedbeklædning, det er en Uniform; hvis man f. Eks. havde et Korps, der var uniformeret ved en meget karakteristisk Hovedbeklædning, en russisk Pelshue eller en Hue med Dødningehovede, saa var der Mening i at sige, at dér bæres en Uniform, men det er fuldkommen meningsløst at sige om en Mand, der gaar med lange sorte Støvler, at det er en Uniform. Der var en Politimester i Sønderborg, der engang paastod, at saadan nogle lange Støvler skulde konfiskeres. Man vilde altsaa trække Støvlerne af Folk, fordi de gik med et saa